

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/110/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112010358
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2112010358.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného K. T., nar. XX.XX.XXXX, trestne stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 4 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a odvolaní krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 4T/16/2012-481 zo dňa 14.01.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.10.2018 v Trnave, takto:

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný K. T., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom B. č. XXX

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

v úmysle nelegálnym spôsobom získať finančné prostriedky v presne nezistený deň v máji 2011 v Rakúsku od nezistenej osoby kúpil semienka rastliny druhu Cannabis indica Lam. - konopa hašišová, ktoré posadil v záhrade svojho rodinného domu č. XXX v B. medzi porasty viniča a kukurice s tým, že po vypestovaní dospelých rastlín získa z nich semená, ktoré bude predávať, pričom pri domovej prehliadke dňa 05.10.2011 bolo v záhrade uvedeného domu a v hospodárskej budove patriacej k domu nájdenných a zaistených dovedna 22 kusov rastlín druhu Cannabis indica Lam. - konopa hašišová, veľkosti od 174 cm do 300 cm a časti tejto rastliny v igelitovom vreci o celkovej hmotnosti 152,62 kg v čerstvom stave (upotrebiteľné množstvo 26,7 kg suchého rastlinného materiálu) s priemernou koncentráciou 7,4% až 13,1% hmotnostných tetrahydrokanabinolu, z ktorého množstva je možné pripraviť 80 600 až 205 200 obvykle jednorazových dávok omamnej látky, pričom celková hodnota zaistenej omamnej látky na čiernom trhu predstavuje podľa odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky SR 137 020 Eur až 513 000 Eur, rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

t e d a

- neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a tento čin spáchal vo veľkom rozsahu

č í m s p á c h a l

- obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 4 písm. c) Trestného zákona

Za to sa o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného roka).

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a .

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 4T/16/2012-481 zo dňa 14.01.2014 bol obžalovaný K. T. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu zadováženia si alebo prechovávanía predmetu určeného na nedovolenú výrobu omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora, podľa § 173 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona na skutkovom základe, že v úmysle nelegálnym spôsobom získať finančné prostriedky v presne nezistený deň v máji 2011 v Rakúsku od nezistenej osoby kúpil semienka rastliny druhu Cannabis indica Lam. - konopa hašišová, ktoré posadil v záhrade svojho rodinného domu č. XXX v B. medzi porasty viniča a kukurice s tým, že po vypestovaní dospelých rastlín získa z nich semená, ktoré bude predávať, pričom pri domovej prehliadke dňa 05.10.2011 bolo v záhrade uvedeného domu a v hospodárskej budove patriacej k domu nájdených a zaistených dovedna 22 kusov rastlín druhu Cannabis indica Lam. - konopa hašišová, veľkosti od 174 cm do 300 cm a časti tejto rastliny v igelitovom vreci o celkovej hmotnosti 152,62 kg v čerstvom stave (upotrebitelné množstvo 26,7 kg suchého rastlinného materiálu) s priemernou koncentráciou 7,4% až 13,1% hmotnostných tetrahydrokanabinolu, z ktorého množstva je možné pripraviť 80 600 až 205 200 obvykle jednorazových dávok omamnej látky, pričom celková hodnota zaistenej omamnej látky na čiernom trhu predstavuje podľa odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky SR 137 020 Eur až 513 000 Eur, rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, teda neoprávnene si zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu predmet určený na nedovolenú výrobu omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora,

čím mal spáchať obzvlášť závažný zločin zadováženia si alebo prechovávanía predmetu určeného na nedovolenú výrobu omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora, podľa § 173 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona.

Za tento skutok okresný súd obžalovanému uložil podľa § 173 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov, pričom podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň okresný súd podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 481-485 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava podal dňa 12.03.2012 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na K. T. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 4 písm. c) Trestného zákona.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaného K. T., svedkov: mjr. Ing. A. K., W. W., X. K., Z. A., Bc. I. I., Mgr. A. S. PhD., O. T. ml., B. T., O. T., Z. K., B. T., J. L.,

vypočutím znalcov plk. Ing. Pavla Ulbrichta, MUDr. Ľubice Ondrisovej, oboznámením sa s listinnými dôkazmi (Znalecký posudok KEÚ z odvetvia kriminalistickej toxikológie vypracovaný znalcom pplk. Ing. Pavlom Ulbrichtom, odborné vyjadrenie botanického ústavu SAV vypracované Mgr. A. S., PhD., odborné vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky SR, vyjadrenie Ministerstva zdravotníctva SR, odbor koordinácie protidrogovej stratégie a monitorovania drog, Znalecký posudok vypracovaný MUDr. Ľubicou Ondrisovou, zápisnica o vykonaní domovej prehliadky, fotodokumentácia z domovej prehliadky, odpis z Registra trestov, hodnotenie posledného zamestnávateľa obžalovaného, správou o povesti obžalovaného) ako i reláciami na obžalovaného.

Na základe vykonaného dokazovania v priebehu prípravného konania ako i na hlavnom pojednávaní okresný súd dospel k záveru, že obžalovaný K. T. ako trestne zodpovedný subjekt svojim úmyselným konaním po objektívnej ako i po subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu obzvlášť závažného zločinu zadováženia si alebo prechovávanía predmetu určeného na nedovolenú výrobu omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora podľa § 173 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, na skutkovom základe premietnutého do výroku napadnutého rozsudku okresného súdu.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku okresný súd na rozdiel od názoru Krajskej prokuratúry v Trnave uvedenom v obžalobe, uzavrel, že skutok je potrebné prekvalifikovať a to s poukazom na judikatúru okresného súdu ako i Krajského súdu v Trnave. Práve preto súd prvého stupňa skutok spáchaný obžalovaným (pestovanie zelených rastlín marihuany) posúdil ako obzvlášť závažný zločin zadováženia si alebo prechovávanía predmetu určeného na nedovolenú výrobu omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora podľa § 173 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona (hoci obžalobou bol uvedený skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 4 písm. c) Trestného zákona).

Pri určovaní ceny drogy a počtu obvykle jednorazových dávok vychádzal okresný súd z údajov poskytnutých Národnou kriminálnou agentúrou PPZ v Bratislave a Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ v spojení s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR v uznesení 3Tdo/5/2013 z 28.06.2013, ktorý postup považoval okresný súd za plne akceptovateľný a správny.

Pokiaľ ide o hodnotenie osoby obžalovaného, okresný súd vychádzal z dôkazov, z ktorých zistil, že obžalovaný nemá v registri trestov žiadny záznam, priestupkovo riešený nebol, v mieste svojho bydliska má dobrú povesť, bol kladne hodnotený aj svojim posledným zamestnávateľom.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa okresný súd riadil zásadami ustanovenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona, teda zohľadnil spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, ktorými v danej veci bolo priznanie obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a jej oľutovanie, osobu obžalovaného ktorý doposiaľ viedol riadny život, jeho pomery a možnosť nápravy, pričom dospel k záveru, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, preto obžalovanému v použití ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona uložil trest pod dolnú hranicu trestu ustanovenú Trestným zákonom a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov. Pre výkon trestu okresný súd obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, keď prihliadol na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a. Dospel k záveru, že ide o 57 ročného obžalovaného, ktorý doposiaľ viedol riadny život, v obci má dobrú povesť, kladne hodnotený posledným zamestnávateľom. Okresný súd zároveň v zmysle § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní jedného roka.

Po vyhlásení rozsudku okresného súdu priamo na hlavnom pojednávaní prokurátor Krajskej prokuratúry zahlásil odvolanie čo do výroku o vine ako i výroku o treste v neprospech obžalovaného. Obžalovaný si ponechal lehotu na podanie odvolania.

Prokurátor písomne odôvodnil odvolanie na č. I. 492-493 spisu. V písomných dôvodoch uviedol, že okresný súd žalovaný skutok (pri nezmenenom skutkovom základe) nesprávne podradil pod skutkovú podstatu obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie alebo obchodovanie s nimi podľa § 173 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Okresný súd si nesprávne osvojil názor vyjadrený v uznesení NS SR sp. zn. 3Tdo/43/2012 v inej

trestnej veci, pričom tento názor nezodpovedá ustanoveniam zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov. Poukazuje na to, že súd nemôže svojvoľne upravovať a meniť výklad pojmov stanovených zákonom. V danom prípade zelené rastliny rodu Cannabis už samotné sú omamnou látkou, vypestovanie týchto zelených rastlín je potrebné považovať za zadováženie a prechovávanie omamnej látky v zmysle § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a nie iba za zadováženie a prechovávanie predmetu určeného na nedovolenú výrobu takejto látky. S poukazom na uvedené zastáva názor, že v danej veci okresný súd nesprávne prekvalifikoval žalovaný skutok oproti podanej obžalobe. Ak je nesprávny výrok o vine, nemôže byť správnym ani výrok o treste, pretože ten mal byť v tejto veci ukladaný podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona, čo nevyklučuje možnosť aplikácie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod jeho dolnú hranicu.

S poukazom na odvolacie argumenty sa prokurátor domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil v celom rozsahu a sám rozsudkom uznal obžalovaného vinným zo spáchania trestného činu uvedeného v obžalobe a uložil mu zákonný a spravodlivý trest a zo zákona vyplývajúci obligatórny ochranný dohľad.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava nevyjadril.

Rozsudok okresného súdu v zákonnej lehote napadol odvolaním i obžalovaný prostredníctvom obhajcu na č. I. 494 spisu. Odvolanie podal čo do výroku o vine ako i výroku o treste. Poukázal na nesprávny výpočet znalca KEÚ Ing. Pavla Ulbichta. Pochybenie znalca spočívalo v tom, že zaistenú priemernú hmotnosť upotrebitelného materiálu z jednej rastliny nevynásobil počtom zaistených rastlín (22) ale počtom zaistených stôp (23). Znalec pochybil i v tom, že napriek deklarovanému výpočtu priamou úmerou napokon uviedol iný spôsob výpočtu, pri ktorom sa dopracoval k hmotnosti upotrebitelného materiálu o 1,347 kg viac, ako pri výpočte priamou úmerou. Znalec vypočítal počet dávok podľa THC a nie podľa hmotnosti jednej dávky, v dôsledku čoho sa dopracoval k nesprávnej hodnote 137.020,-eur. Takýto výpočet znalca je podľa názoru obžalovaného nesprávny a zmaťočný. Podľa tvrdenia obžalovaného bola hmotnosť upotrebitelných častí 24.560,6 g. Poukazuje na platnú legislatívu, podľa ktorej sa za jednu dávku pre konečného spotrebiteľa považuje 0,5g, t.j. z 24.250,6 g by teda bolo možné vyrobiť 48.501,2 dávok. Pri vynásobení sumou 1,70 eur (ako ceny za jednu 0,5g dávku) by hodnota predstavovala 82.425,04 eur čo je v zmysle Trestného zákona „značnou škodou“. Na základe týchto argumentov mal byť skutok kvalifikovaný ako trestný čin podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona.

S poukazom na odvolaciu argumentáciu obžalovaného sa tento domáhal, aby odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu § 317 ods. 1 Trestného zákona, podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a vec podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám prejednal a rozhodol.

Prokurátor Krajskej prokuratúry sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že o podaných odvolaniach už raz tunajší odvolací súd v inom zložení senátu rozhodol, a to rozsudkom č. k. 6To/128/2014-507 zo dňa 02.04.2015, ktorým pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a zároveň podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal obžalovaného vinným na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku (zo spáchania prečinu prechovávania predmetu určeného na nedovolenú výrobu omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona), za čo mu uložil podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pokiaľ išlo o odvolanie prokurátora, odvolací súd ho predmetným rozsudkom v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol. Odvolací súd odkazuje na skoršie rozhodnutie o odvolaniach na obsah tohto rozsudku na č. I. 507-512 spisu.

Proti vyššie uvedenému právoplatnému rozsudku tunajšieho odvolacieho súdu sp. zn. 6To/128/2014 zo dňa 02.04.2015 podal dňa 23.11.2015 dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Odvolací súd odkazuje na písomné dôvody dovolania na č. I. 543-548 spisu.

O dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5 Tdo/36/2017 zo dňa 21.09.2017 tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/128/2014 zo dňa 02.04.2015 zrušil (ako i ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce) a prikázal tunajšiemu odvolaciemu súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Najvyšší súd dospel k záveru, že vyššie uvedeným rozsudkom tunajšieho odvolacieho súdu došlo k porušeniu zákona v ustanoveniach § 173 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a § 319 Trestného poriadku v prospech obžalovaného K. T.. Dovolací súd sa stotožnil s názorom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uvedenom v dovolaní, v tom smere, že žalovaný skutok bol okresným súdom nesprávne prekvalifikovaný. Správne mal byť skutok spáchaný obžalovaným právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných, psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi s poukázaním aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 5. apríla 2016, sp. zn. Tpj 88/2015, ktoré bolo prijaté v rámci zjednotenia výkladu a aplikácie ustanovení § 172 a § 173 Trestného zákona.

Podľa § 391 ods. 1 Trestného poriadku, orgán, ktorému bola vec prikázaná, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd, a je povinný vykonať úkony ktorých vykonanie dovolací súd nariadil.

Krajský súd postupujúc podľa vyššie citovaného ustanovenia vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 09.10.2018 za prítomnosti obžalovaného, obhajcu obžalovaného a zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, na ktorom oboznámil zúčastnených s napadnutým rozsudkom okresného súdu, odvolaním krajského prokurátora, odvolaním obžalovaného ako i rozsudkom Najvyššieho súdu č. k. 5 Tdo/36/2017-575 zo dňa 21.09.2017, písomným podaním obhajcu obžalovaného zo dňa 23.07.2018 a podstatným obsahom spisu.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave uviedla, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania a navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a následne uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, to všetko s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, zároveň navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť. Predniesol námietky voči znaleckému dokazovaniu, tak ako ich predostrel v podanom odvolaní, s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v danej veci. Obžalovaný skutok opätovne oľutoval, poukázal na rodinné pomery, žiadal o druhú šancu. Pridrižoval sa záverečného návrhu obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, a odvolanie obžalovaného je potrebné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Odvolací súd v rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu dospel k záveru, že súd prvého stupňa síce vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto pokiaľ sa týka obžalovaného správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a ods. 12 Trestného poriadku, avšak následne dospel k nesprávnejmu právnemu záveru, spočívajúcom v nesprávnej kvalifikácii skutku, pre ktorý bolo obžalovanému vznesené obvinenie. V dôsledku takéhoto postupu potom rozsudkom okresného súdu došlo k porušeniu ustanovenia Trestného zákona, prekvalifikovaním spáchaného skutku pri nezmenenom skutkovom základe.

Vyššie uvedené pochybenie okresného súdu za danej dôkaznej situácie bolo možné napraviť odvolacím súdom bez toho, aby musel vec vrátiť okresnému súdu, a teda mohol sám vo veci rozhodnúť.

Z obsahu spisu vyplýva, že prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava podal dňa 12.03.2013 obžalobu na K. T. pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 4 písm. c) Trestného zákona.

Na skutkovom základe v obžalobe okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že obžalovaného uznal vinným, avšak z obzvlášť závažného zločinu zadováženia si alebo prechovávanía predmetu určeného na nedovolenú výrobu omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora podľa § 173 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Urobil tak po tom, ako skutok kladený obžalovanému za vinu prekvalifikoval, a to s poukazom na existujúcu rozhodnutia okresného súdu v obdobnej veci sp. zn. 5T/25/2010 ako i Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 6To/35/2010, a tiež poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3Tdo/43/2012. Okresný súd mal za to, že rastlinu vo vývojovom štádiu v akom bola zaistená (zasadená, vyrastená do výšky od 174-300cm) nemožno považovať za omamnú látku, ale za predmet určený na výrobu omamnej látky.

Odvolací súd, súc viazaný rozsudkom a v ňom koncipovanom právnom názore Najvyššieho súdu č. k. 5 Tdo/36/2017-575 zo dňa 21. septembra 2017, musel skonštatovať, že súd prvého stupňa v rámci postupu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozsudku pochybil. Za tohto stavu sa odvolací súd s právnym názorom súdu prvého stupňa (prekvalifikovanie protiprávneho konania obžalovaného) nestotožil, pričom odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry v Trnave (ktorým namietal takého prekvalifikovanie skutku) musel považovať za dôvodné, k čomu uvádza (majúc na zreteli i dôvody rozhodnutia najvyššieho súdu) nasledovné:

Prvostupňový súd sa nedostatočne zaoberal otázkou, či rastliny rodu Cannabis indica Lam. v stave v akom boli zaistené, nie sú už samé o sebe omamnou látkou v zmysle § 130 ods. 5 Trestného zákona a nesprávne ich posúdil ako predmet určený k výrobe omamných látok v zmysle § 173 Trestného zákona. Takéto úvahy okresného súdu sú v rozpore s ustanoveniami zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a v prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok. Už z tohto výkladu je zrejmé, že tieto rastliny sú samé o sebe omamnou látkou, nakoľko obsahujú psychotropnú látku THC ako účinnú látku, a to v koncentrácií, ktorá je spôsobilá vyvolať návyk. Gramatický výklad vyššie uvedeného ustanovenia teda jednoznačne hovorí, že v prípade tejto rastliny ide o omamnú látku.

Rastlina rodu Cannabis Indica Lam. predstavuje druh z rodu rastlín Cannabis, známy tiež ako Konopa hašišová (event. Konopa indická). Pestovaním, či vypestovaním rastliny konope, ktorá je aj ako už bolo odvolacím súdom vyššie uvedené sama o sebe zaradená do zoznamu omamných látok (teda omamnou látkou nepochybne je), a jej následnou úpravou nevzniká nová omamná látka, ktorá by bola odlišná od pôvodnej omamnej látky, čo taktiež odôvodňuje záver, že v danom prípade nemožno hovoriť o predmete určenom na výrobu omamných látok, a tým skutok podradiť pod ustanovenie § 173 Trestného zákona ako to nesprávne učinil okresný súd. Inak tiež povedané, výsledkom procesu pestovania a následného zberu, sušenia, či lúhovania rastliny rodu konope (a to akéhokoľvek druhu), či jej plodov vznikne len iná forma tej istej omamnej látky. Nedochádza tu k žiadnej výrobe „marihuany z marihuany“, od počiatku ide o omamnú látku.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 05.04.2016, sp. zn. Tpj 88/2015, podľa ktorého „Rastliny rodu Cannabis sú omamnou látkou v zmysle § 171 ods. 1 a § 172 ods. 1 Trestného zákona bez ohľadu na okolnosť, že ide o rastliny doposiaľ nespracované na účel aplikácie sušením (prípadne lúhovaním), nakoľko suchý extrakt, tinktúra (etanolový výluh) a živica z takých rastlín sú rovnako omamnými látkami, zaradenými (osobitne) v tej istej prílohe zákona. Doposiaľ pestované rastliny teda nie sú predmetom určeným na nedovolenú výrobu omamnej látky alebo psychotropnej látky v zmysle § 173 ods. 1 Trestného zákona.“

Na podporu vyššie uvedenej argumentácie odvolací súd upriamuje pozornosť i na rozhodnutie Najvyššieho súdu publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí pod zn. R 120/2014, z ktorého vyplýva, že „Okolnosť, že zaistené rastliny konope neboli doposiaľ upravené do podoby sušiny, použiteľnej na aplikáciu drogy fajčením alebo iných užívaním, nespochybňuje charakter dotknutého materiálu ako omamnej látky a psychotropnej látky v zmysle § 2 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.“ I z tejto konštrukcie je zrejmé, že rastlina rodu Cannabis je omamnou látkou spôsobilou vyvolať návyk, preto je vylúčené klasifikovať ju ako predmet spôsobilý na výrobu omamnej látky.

Pestovanie rastlín rodu Cannabis (konopa) je potrebné kvalifikovať ako neoprávnené zadováženie omamnej látky v zmysle § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pričom trestný čin je dokonaný dopestovaním rastliny do štádia vegetačného vývoja, v ktorom dosahujú dostatočné množstvo účinnej látky na vyvolanie účinku uvedeného v bode I.(účinku zodpovedajúcom min. jednej obvyklej dávky, pozn. odvolacieho súdu)“. (porovnaj R 35/2016)

Tento názor odvolacieho súdu podporujú i ďalšie dôkazy, a to vyjadrenie botanického ústavu SAV ako i znaleckého posudku z odvetvia kriminalistickej toxikológie, ktoré sú súčasťou spisu. Omamná látka nemôže byť svojvoľne súdom posúdená len ako „predmet“ určený na výrobu omamných látok. Nemožno tu tiež opomenúť skutočnosť, že predmetom zaistenia neboli len rastliny rodu Cannabis indica Lam. v štádiu vegetačného vývoja (nachádzajúce sa v kukuričnom poli), ale i spracované rastliny vo vreci o hmotnosti 152,62- eur. Vyplýva to z fotodokumentácie založenej v spise, zápisnice z domovej obhliadky, znaleckého posudku z odboru toxikológie a v neposlednom rade i z vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že „hlavy odstrihol a semená rastlín vysypal do igelitového vreca“, čo znamená, že tieto rastliny spracoval.

Práve pre vyššie uvedené dáva odvolací súd odvolacím námietkam prokurátora, ktorými sa nestotožnil s prekvalifikovaním skutku uvedeného v obžalobe, za pravdu.

V súvislosti s nesprávnou kvalifikáciou skutku súdom prvého stupňa sa tu žiada poukázať i na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 79/2010 zo dňa 20.04.2010, v ktorom vyslovil „Základné práva a slobody treba vykladať a uplatňovať tak, aby bola zachovaná ich podstata a zmysel. Základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právu na spravodlivé súdne konanie môže zodpovedať len ústavne konformný výklad a tiež ústavne súladná aplikácia príslušných právnych noriem.“

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, a tiež o podanie obhajcu obžalovaného označené ako „Sťažnosť na znalca“ doručenému odvolaciemu súdu dňa 24.09.2018, v ktorých zhodne namietal nesprávny výpočet celkovej hmotnosti upotrebiteľného materiálu z rastlín zaistených pri domovej prehliadke u obžalovaného a takto zistený nesprávny výpočet mal podľa obžalovaného za následok nesprávne ustálenie dolnej hranice trestnej sadzby pre uvedený obzvlášť závažný zločin a nadväzne na to i určenie výšky trestu, odvolací súd zastáva názor, že takejto obrane obžalovaného nemožno priznať úspech. Obhajca obžalovaného uviedol, že zo spisového materiálu vyplýva, že v rámci domovej prehliadky u obžalovaného bolo zaistených 22 ks rastlín, kdežto znalec pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol počet 23 ks. Obhajca uviedol, že znalec mal zistenú hmotnosť z troch rastlín 3.306,9 vydeliť tromi a následne vynásobiť 22 (počtom vypestovaných rastlín), u čoho by vyplynula hmotnosť upotrebiteľných častí 24.250,6 kg a nie 26,7 kg tak, ako to tvrdil znalec. Odvíjajúc sa od platnej judikatúry, kedy za sa jednu obvyklú dávku pe konečného spotrebiteľa považuje 0,5 g, teda z 24.250,6 g by bolo možné vyrobiť 48.501,2 dávok, pričom vynásobením sumou 1,70 eur za jednu dávku vyjde konečná hodnota 82.425,04 eur, čo je v zmysle Trestného zákona kvalifikované ako konanie obžalovaného „v značnom rozsahu“ s dolnou hranicou 15 rokov.

Odvolací súd, reagujúc na vyššie uvedené námietky obžalovaného, poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania ako i z písomného odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu bolo zistené, že u obžalovaného bolo zaistených spolu 22 kusov rastlín rodu Cannabis indica Lam., celkovo 23 stôp, veľkosti 174 cm až 300 cm, a tiež časti tejto rastliny v igelitovom vreci o celkovej hmotnosti 152,62 kg v čerstvom stave (z ktorého upotrebiteľné množstvo predstavovalo objem 26,7 kg suchého rastlinného materiálu) s priemernou koncentráciou 7,4 %-13,1 % hmotnostného THC, z ktorého množstva je možné pripraviť 80.600 - 205.200 obvykle jednorazových dávok omamnej látky. Celková hodnota zaistenej

omamnej látky na čiernom trhu predstavuje cca 137.020 eur - 513.000 eur (pri výpočte 1,7 eur - 2,50 eur za jednu obvykle jednorazovú dávku, event. 16 eur - 17 eur za jeden gram konope). Tieto údaje si odvolací súd v zhode s okresným súdom osvojil, považoval ich za správne a preukázané práve listinnými dôkazmi (monitoring cien drog na č. l. 370 spisu), v konaní nebol predostretý žiadny argument, ktorý by spochybnil správnosť týchto záverov.

Na hlavnom pojednávaní dňa 16.05.2013 (zápisnica na č. l. 410 - 412 spisu) znalec z odboru toxikológie, ktorý vypracoval znalecký posudok veľmi presne popísal, akými metódami sa pri výpočtoch upotrebitelného materiálu zaistenej rastliny riadil, z akých hodnôt vychádzal, k akým záverom a výsledkom sa dopracoval, svoj výpočet presne opísal s uvedeným jednotlivých veličín, čo sa premietlo i do predloženého znaleckého posudku.

Pokiaľ ide o obhajobou uvedený výpočet, kedy počet jednorazových dávok v počte 48 501,20 vynásobil cenou za jednu dávku (1,70 eur), z ktorej mu vyšla konečná suma 82.425,04 eur čo predstavuje v zmysle Trestného zákona len „značnú škodu“ s dolnou hranicou trestnej sadzby vo výmere 15 rokov, odvolací súd s týmto výpočtom nesúhlasí. Toto tvrdenie obhajcu sa javí ako účelové a to práve preto, že obhajca obžalovaného počet jednorazových dávok vynásobil sumou 1,70 eur (teda tou najnižšou sumou, ktorá bola uvedená odborným stanoviskom Národnej kriminálnej agentúry SR). Takýto výpočet sa javí ako účelový, kedy obhajca vzal do úvahy tú najnižšiu možnú sumu, hoci z odborných stanovísk vyplýva že cena za jednu obvyklú dávku sa pohybuje v rozmedzí 1,70 eur až 2,50 eur, a za 1 gram drogy je niekoľkonásobne vyššia v rozmedzí 16-17 eur, za ktorú bolo v tom čase možné kúpiť, event. predať drogy. Takýmto výpočtom sa dopracoval k takej sume, ktorá bude kvalifikovaná len ako škoda „značného rozsahu“ čím sa snažil dosiahnuť pre obžalovaného miernejší trest spočívajúci v uložení trestu odňatia slobody v nižšej výmere. Cena za jednu obvyklú dávku, resp, za jeden gram drogy však bola dôkazmi v konaní vyjadrená viacerými údajmi (či už rozmedzím 1,70 eur - 2,50 eur, alebo 16 eur - 17 eur/gram drogy), čo obhajoba opomenula vziať do úvahy.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu škody.

Z odborných vyjadrení Národnej protidrogovej jednotky SR na č. l. 116-116 spisu vyplýva, že cena za jednu obvyklú dávku konope (t. j. 0,50 g) sa v r. 2011 pohybovala v rozmedzí 1,70 eur - 2,50 eur. Z odborného vyjadrenia vyplýva, že za 1 g konope bola v roku 2011 cena za takéto množstvo ustálená na sumu 16-17 eur (1 gram). Z týchto údajov bola potom cena za 26,7 kg upotrebitelného materiálu konope zaistenom pri domovej prehliadke obžalovaného stanovená na 427.200 - 453.900 eur, čo predstavuje v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona škodu veľkého rozsahu, nie škodu značného rozsahu ako sa nesprávne domnieva obžalovaný.

Odvolaniu obžalovaného s poukazom na vyššie uvedené nebolo možné priznať úspech.

Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolacieho súdu bolo nesporné a dostatočne preukázané, že obžalovaný K. T. svojim konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 4 písm. c) Trestného zákona.

Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaného K. T. uznal za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 4 písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe totožnom so skutkovou vetou výrokovej časti citovanej obžaloby.

Za tento zločin ustanovuje Trestný zákon v § 172 ods. 4 trest odňatia slobody v trvaní dvadsať až dvadsaťpäť rokov.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanovenú týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako osem rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň pätnásť rokov.

Základnou podmienkou pre aplikáciu vyššie uvedených ustanovení umožňujúcich súdu mimoriadne znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby je existencia výnimočných okolností prípadu. Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR sa výnimočné okolnosti posudzujú z hľadiska pomerov páchatela a skutkových okolností prípadu. Pod pomermi páchatela treba rozumieť okolnosti týkajúce sa osoby páchatela, jeho osobných a rodinných pomerov, ktoré nesúvisia s páchanou trestnou činnosťou a musia nevyhnutne existovať v čase rozhodovania. (porovnaj 3Tost/18/2015, 6 Tost/23/2017, 4Tdo/84/2015)

V prejednávanom prípade takéto okolnosti boli dané, a to i s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona. Obžalovaný má v čase terajšieho rozhodovania odvolacieho súdu 61 rokov (teda ide o osobu pred dovŕšením hranice dôchodkového veku), je otcom troch detí, dvoch vnúčat, doteraz absolútne bezúhonný. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že vypestovaním a následným predajom si chcel zabezpečiť finančné prostriedky na kúpu strechy svojho domu, z jeho vyjadrení ako i vyjadrení svedkov na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, že by trestnú činnosť plánoval dlhodobo vopred, s úmyslom z tejto trestnej činnosti koristiť. Vážnosť a dôsledky svojho konania si neuvedomoval. Nevedel, že pestovanie tejto rastliny je trestné. Semienka kúpil náhodou v Rakúsku, kde ho na parkovisku zastavili dvaja neznámi muži. O rastline nevedel nič, neskôr sa dopyčul, že semienka vypestované z nej sa využívajú na výrobu plátna, s tým účelom ich chcel aj predávať. Obžalovaný má v mieste svojho bydliska dobrú povesť tak ako jeho rodina, doposiaľ viedol riadny život, žil v usporiadanej rodine, vychoval spolu s manželkou tri deti, starali sa spolu i o vnúčatá, bol riadne zamestnaný, i zo strany posledného zamestnávateľa bolo poskytnuté kladné hodnotenie jeho osoby. Obžalovaný nemá žiadny záznam v registri trestov, nikdy nebol ani priestupkovo riešený, zo skutkových okolností je zrejmé, že išlo o jediný exces zo zákona. Po vykonaní domovej prehliadky dobrovoľne spolupracoval, predmet trestnej činnosti vydal. K týmto skutočnostiam sa pridali aj zistené poľahčujúce okolnosti a to tie, že pred spáchaním skutku viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Trestného zákona) a ku skutku sa priznal a spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Trestného zákona).

Odvolací súd vyššie uvedené skutočnosti vyhodnotil v prospech obžalovaného tak, že mu v značnej miere znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (ktorá bola v zmysle § 172 ods. 4 Trestného zákona stanovená na dvadsať až dvadsaťpäť rokov) a uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní osem rokov.

Nakoľko súd v tejto veci odsudzoval páchatela za obzvlášť závažný zločin, mal tento podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradiť pre výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Odvolací súd však postupoval podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, ktorý umožňuje súdu zaradiť páchatela aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia než do ktorého má byť zaradený, ak má zo zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatela za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená, preto obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z vykonaného dokazovania ako i s ohľadom na narušenie obžalovaného, ktoré nezodpovedá tomu, aby vykonával uložený trest v

ústave s najprísnejším stupňom stráženia, odvolací súd má za to, že prevýchova obžalovaného bude jednoznačne dostatočne zabezpečená aj zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Toto tvrdenie je relevantne podopreté i znaleckým posudkom MUDr. Ľubice Ondrisovej, znalkyne z odboru psychiatrie, ktorá uviedla že u obžalovaného neboli zistené žiadne závislosti a nie je potrebné skúmať duševný stav.

Zároveň odvolací súd obligatórne uložil obžalovanému podľa § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní jedného roka, pričom takto určenú dobu v rámci postpenitenciárnej starostlivosti považuje za dostatočnú na dovŕšenie nápravy obžalovaného ako páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Takto uložený trest považuje odvolací súd za zákonný a spravodlivý, rešpektujúc požiadavku individuálnej a generálnej prevencie, ako aj zásad pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona neopomínajúc požiadavku na spravodlivé potrestanie páchatel'a podľa § 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolacieho súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.